

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta textilní

Oděv inspirovaný technikou bondage

Bakalářská práce

Studijní program: B3107 – Textil
Studijní obor: 3107R006 – Textilní a oděvní návrhářství
Autor práce: **Yevheniia Sharova**
Vedoucí práce: doc. ak. mal. Svatoslav Krotký

Clothing inspired by bondage technique

Bachelor thesis

Study programme: B3107 – Textil

Study branch: 3107R006 – Textile and Fashion Design - Textile and fashion design (Liberec)

Author: **Yevheniia Sharova**

Supervisor: doc. ak. mal. Svatoslav Krotký

Zadání bakalářské práce

Oděv inspirovaný technikou bondage

Jméno a příjmení: **Yevheniia Sharova**
Osobní číslo: T16000211
Studijní program: B3107 Textil
Studijní obor: Textilní a oděvní návrhářství
Zadávací katedra: Katedra designu
Akademický rok: **2018/2019**

Zásady pro vypracování:

1. Rešerše na téma bondage.
2. Vytvoření návrhů oděvů k tématu.
3. Provedení materiálových zkoušek a vytvoření konstrukce oděvů.
4. Realizace návrhů.
5. Vytvoření fotodokumentace.

Rozsah pracovní zprávy:

25 s.

Forma zpracování práce:

tištěná

Seznam odborné literatury:

SHIGLER, Margaret. Jakety i palto. Konstrýirovanie. Sistema M.Miýller & syn.2010. Edipress-kolega, 112 s. ISBN 978-5-98744-020-9

Vedoucí práce:

doc. ak. mal. Svatoslav Krotký
Katedra designu

Datum zadání práce:

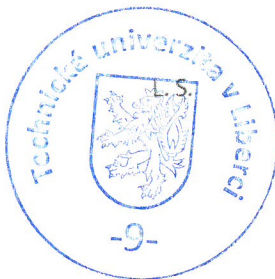
5. října 2018

Předpokládaný termín odevzdání:

18. dubna 2019

Ing. Jana Drašarová, Ph.D.
děkanka

V Liberci 5. listopadu 2018

Ing. Renata Štorová, CSc.
vedoucí katedry

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že texty tištěné verze práce a elektronické verze práce vložené do IS STAG se shodují.

15. 4. 2019

Yevheniia Sharova

Poděkování

Ráda bych zde poděkovala vedoucímu bakalářské práce Doc. ak. mal Svatoslavu Krotkému za jeho trpělivost, konzultace a podporu při vedení této práce. Také bych chtěla poděkovat svým spolužákům Martině Brandtlové, Anetě Křepelové a Anastasii Makarské za spolupráci. Moc děkuju Mgr. Jaromíře Čechové za její ochotu a pomoc s českým jazykem. Své díky věnuji také mým rodičům, kteří mě podporovali během celého studia a umožnili mi studovat v zahraničí. Poděkování patří také PhDr. Blance Svadbové, CSc. za motivace a inspiraci po dobu studia. Nakonec bych chtěla poděkovat Ivě Zapadlíkové za možnost využití zařízení šicí dílny během realizace této práce.

Abstrakt

Téma této bakalářské práce: oděv inspirovaný technikou bondage je dnes velmi aktuální, vzhledem k tomu, že umění, které se nazývá bondage se hodně rozvíjí a nabírá na popularitě. Hlavní myšlenkou této práce byla integrace techniky bondage do moderního oděvu. Tyto nápady vedly k vytvoření dámské oděvní kolekce, která spojuje různé druhy lan a materiálů.

Práce je rozdělena na část teoretickou a praktickou. Teoretická část dopodrobna popisuje rozvoj a klasifikaci bondage. Dále je zde popsáno propojení techniky bondage s uměním. V praktické části je uvedený postup realizace od inspiračního zdroje po fotodokumentaci. Výsledné oděvy jsou zdokumentovány technickými nákresy, skicami a fotodokumentací.

Klíčová slova: Bondage, shibari, kinbaku, hojojutsu, lana.

Abstrakt

The topic of this bachelor thesis: clothing inspired by bondage technique. In the modern world this direction of art gains more and more popularity in certain sections of society. The main goal of this work was the integration this technique in modern clothes.

The thesis is divided into two parts on theoretical and practical. In the theoretical part it is in detail described historical development and classification of bondage as well as the connection between bondage and art. In the practical part the process of implementation is described starting from a source of inspiration and finishing with photo documentation. The finished collection of clothes is documented by technical sketches, fashion illustrations and photos.

Key words: Bondage, shibari, kinbaku, hojojutsu, ropes.

Obsah

Úvod	10
I. Teoretická část	11
1. Bondage	11
1.1 Dějiny vzniku a rozvoje bondage	14
1.2 Kabuki	15
1.3 Hojojutsu	16
1.4 Kinbaku	17
1.5 Shibari	18
2. Komunikace a technika bezpečnosti	19
3. Lano	20
3.1 Přírodní lana	21
3.2 Syntetická lana	22
3.3 Délka a průměr	23
3.4 Příprava pro použití	24
3.5 Zpracování konců lana	25
3.6 Údržba	26
4. Bondage v umění	27
4.1 Bondage v literatuře	31
4.2 Bondage v módě	32
II. Praktická část	34
5. Úkol oděvního průmyslu	34
5.1 Postup realizace	34
5.2 Inspirace	35
5.3 Vývoj a analýza návrhu	36
5.4 Technické nákresy a popis vzhledu modelu	36

5.4 Požadavky na materiál	38
5.5 Barevnost	39
5.6 Konstrukce oděvů	40
5.7 Příprava lana a vázaných prvků.....	40
5.6 Realizace oděvů.....	41
5.7 Focení a výběr modelek	41
5. Závěr	42
Seznam zdrojů.....	43
Příloha 1	47
Návrhy	47
Příloha 2.....	51
Technické nákresy	51
Příloha 3.....	58
Fotodokumentace	58

Úvod

Lidé používají oblečení ve všech životních situacích. Pokrývá více než 80% těla a chrání před nepříznivými okolními podmínkami. Během všech civilizačních období oděv provázela estetická funkce, která přivedla postavu blíže k ideálu v souladu s určitou historickou etapou. S rozvojem lidské společnosti se představy o kráse mění, a proto se móda neustále mění. Oděvy jsou vybírány individuálně, jelikož jeho základem je osobní vkus člověka. Velkou roli hraje kultura, morální principy a jeho umělecké zájmy.

Zvolila jsem si téma: *oděv inspirovaný technikou bondage*. Ve své práci jsem se zaměřila na japonské umění zvané shibari.

Dlouhou dobu bylo Japonsko izolované od jiných zemí, což přispělo k rozvoji odlišné kultury. Tato autenticita se odrazila v politice, náboženství, umění a vztazích. Tyto faktory přispěly k vytvoření určitého světového pohledu na japonskou krásu a přírodu, kde každá akce je rituál a každý objekt má posvátný význam. Od starověku dávají Japonci zvláštní význam lanům a uzlu, jsou to nejdůležitější součásti japonské kultury.

Umění shibari vzniklo ze starověkého japonského bojového umění-hojojutsu, kdy byl zločinec zvláštním způsobem znehybněn pomocí lana tak, aby se nemohl pohybovat, aniž mu byla způsobena bolest. Vězeň například mohl chodit, ale nemohl použít své ruce, nebo mohl sedět, ale nemohl se volně pohybovat. Jako umění se shibari začalo používat v poválečném Japonsku až v polovině 20.století v divadelní show Kabuki. V takových inscenacích se jednalo o uspořádání sexuální kompozice ženského těla, postavení, pozice nohou, paží a hlavy.

Vybrala jsem si toto téma, protože mě osobně zajímá tento směr. Navštěvovala jsem spoustu seminářů a hodně mě inspirují umělci, kteří se tím zabývají. Cílem této práce je navrhnout kolekci oděvů inspirovanou touto technikou a zaměřit se na výrobu konstrukcí, estetičnost a funkčnost oděvů.

I. Teoretická část

1. Bondage

Bondage je eroticko-estetické cvičení, které spočívá v tom, že zbaví partnera určitého stupně fyzické mobility nebo svobody jednání, aby získal psychosexuální nebo estetické potěšení.[1] Obvykle se považuje za jednu z dílčích částí BDSM. Zkratka BDSM znamená bondage/discipline, dominance/submission, sadism/ masochism.[3]

Mnoho lidí nemá správnou představu o tom, co je to bondage. Nejčastěji o této technice slyšíme z filmů, kde je realita ukázána velmi subjektivně. Díky tomuto zkreslení si lidé často myslí, že bondage je jakýmsi druhem násilí, což není pravda.

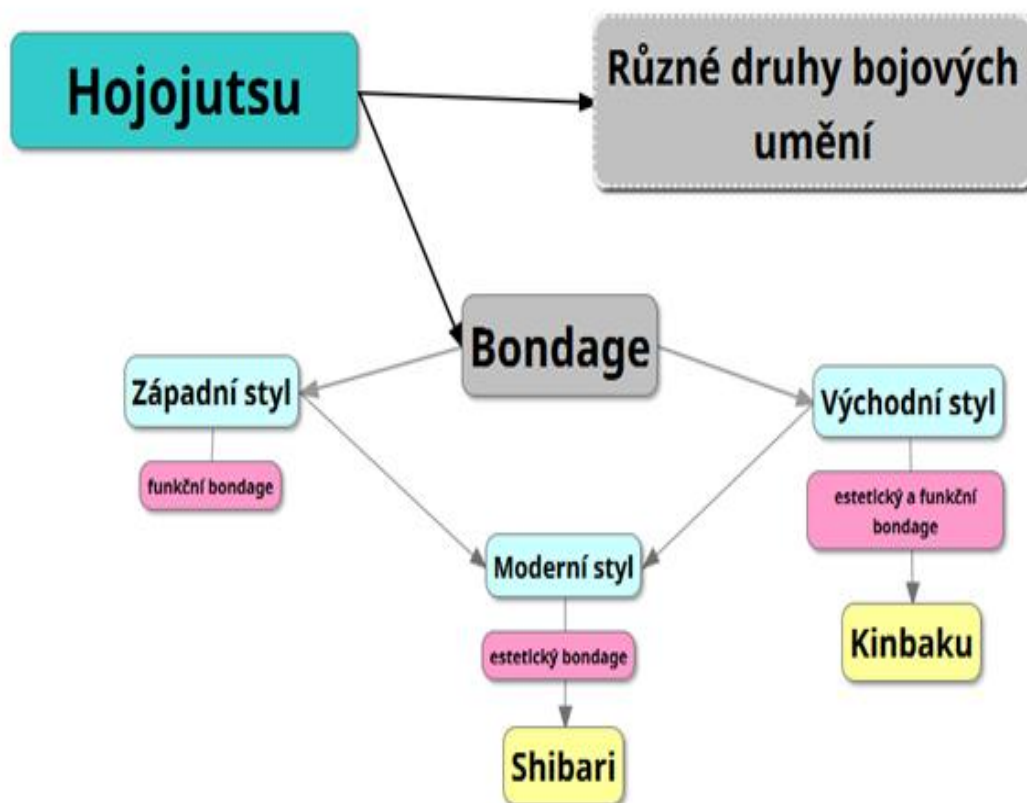
Bondážní techniky jsou velmi rozmanité. Například psychologické nebo morální bondage (spočívající zejména v morálním potlačování svobody nebo v omezování svobody jeho mobility), bondáž s částečným omezením mobility nebo bondáž s plným omezením mobility.[3]

Existují tři základní styly bondage a to je východní, západní a moderní styl.[9] Jinými slovy bondage může být prováděn buď funkčně, nebo esteticky.[7]

Východní bondage má neuvěřitelně dlouhou historii, pochází z japonského bojového umění hojojutsu a je docela obtížné určit, kdy přesně hojojutsu bylo poprvé použito.

Šíření tohoto umění v japonské kultuře vedlo k tomu, že v divadle Kabuki začali používat lana v esteticko-erotickém smyslu. Tato praxe byla nazvaná kinbaku.[3]

Historie bondage v západním světě je mnohem méně patrná než na východě. [3] Západní bondage se dá charakterizovat použitím jednoduché příze velkého průměru a bílými bavlněnými lanami různých délek. Počátkem 19. století se v západní kultuře prosadil Angličan John Willie, který založil a publikoval časopis Bizarre jako prostředek pro své erotické umění.[22]

Obrázek 1: Historický rozvoj bondage [1]

Kolem čtyřicátých lét peruánský umělec Alberto Vargas také popularizoval fetiš umění ve své sériové práci Dívky Vargasa. Tato série znázorňovala erotické obrazy žen v punčochách s bičem a v jiných hříšných rolích.[3]

Obrázek2: Časopis Bizarre [2]

Obrázek 3: Časopis Bizarre [2]

Západní styl se také nazývá funkční bondage. Používá se v sexuální oblasti k znehybnění partnera s použitím různých materiálů, jako jsou lana, kožené řemeny, stuhy, šátky, řetězy, ocelová lana. Prostřednictvím uzlů, smyček a zavěšení lidského těla nastává psychologická a sexuální stimulace svázané osoby i osoby, která ji svazuje.[7] Tyto obrazy se objevují v raných fetišových fotografiích, prvních filmech, karikaturách a dokonce i v moderní popové kultuře.[31]

Moderní styl vznikl během druhé světové války a nese v sobě jak západní, tak i východní styl, který se nazývá shibari. V této době, většina lidí nerozlišuje kinbaku a shibari. Ve skutečnosti shibari odkazuje na uměleckou praxi vázání lana a je pro estetické účely, zatímco kinbaku je termín pro umělecké a sexuální svazování.[3]

Obrázek 4: Zavěšení [3]

Ve své práci jsem se zaměřila na estetickou stránku tohoto umění, které se nazývá shibari. Popisuji zde techniku, kterou nesmí dělat člověk bez zaučení, protože může uškodit svému partnerovi.

1.1 Dějiny vzniku a rozvoje bondage

Bondage jako umění svazování pochází z bojového japonského umění hojojutsu, které vzniklo v období mezikulturních feudálních válek v Japonsku v 15- 16. století. Ze začátku bylo hojojutsu typické pro zachycení a dopadení nepřátelských vojáků. Později v poválečné době bylo používáno pro zadržení zločince.[20] Existovaly dva druhy hojojutsu - první způsob, který jen omezoval pohyb člověka a nezpůsoboval bolest, a druhý způsob, který používali Japonci pro mučení obětí.[2] Zadržený byl svázán speciálním způsobem, aby byl nehybný a pomocí techniky odhalil co největší oblast kůže pro působení bolesti.[8]

V 17. -18. století s nástupem mírového období v Japonsku se nepřestala technika hojojutsu používat a dále se rozvíjela jako součást různých bojových směrů. Díky tomu doposud přežila a lidé na tuto techniku bojového svazování nezapomněli.[2]

Jako japonská estetická praktika bondage vznikla až na konci 19. a počátku 20. století se vznikem divadla Kabuki, v němž bylo umění často jako součást představení.[6]

Obrázek 5: Hojojutsu [4]

V roce 1896 po skončení čínsko-japonské války se uskutečnilo drama nazvané „Příběh útoku na nepřátele“ v tokijském divadle. V tomto dramatu bylo znázorněno několik japonských sestřiček, které byly mučeny čínskými vojáky, ale nakonec byly propuštěny na svobodu. To byla záminka k předvedení sexuální krutosti na scéně.[6]

Tohle drama hluboce ovlivnilo jednoho třináctiletého mladíka mezi diváky. O mnoho let později se stal umělcem, fotografem a výzkumníkem kinbaku, pod pseudonymem Seio Ito.[6]

Počátkem padesátých let se v poválečném Japonsku začalo vydávat několik erotických časopisů specializujících se výhradně na bondage. Ve stejné době vznikly fotografické kluby ve Spojených státech, současně se objevily kluby, kde bondage byla ukazována veřejně jako show. V těchto představeních byl použit estetický typ bondage- shibari, kde byly ukázány úžasné techniky zavěšování, svazování a další prvky, které jsou dědictvím techniky hojojutsu.[20]

1.2 Kabuki

„Japonská kultura je jednou z nejzajímavějších a nejzáhadnějších kultur světa. Japonské divadlo bylo vždy velkolepým a atraktivním fenoménem.“[24]

Kabuki je jedním z druhů japonského divadla, jedná se o kombinaci zpěvu, hudby, tance a dramatu. Umělci používají sofistikovaný make-up a kostýmy s velkým symbolickým důrazem. Divadlo Kabuki se objevilo v 16. století a je stále velmi populární v Japonsku i v zahraničí. Rozdíl od běžného divadla je v obsazení, protože i ženské role zastávají muži, těm se přezdívá onnagata.[24]

Na počátku vzniku divadla se zúčastňovaly i ženy, ale s rozvojem popularity divadla, mnohé z nich začaly dostávat zvláštní pozornost od mužů.[23] Představitelé města vydali zákon zakazující účast žen v divadle od roku 1629, neboť se domnívali, že tato popularita by mohla vést k poklesu veřejné morálky.[24]

S ohledem na velkou popularitu Kabuki ženské role převzali mladí chlapci. Současně se změnil charakter představení - větší pozornost byla věnována dramatickému umění než tanci. Tyto změny moc nepřispěly k obecné morálce a představení bylo často přerušováno výtržníky. To způsobilo zákaz hrát Kabuki mladým mužům od roku 1652. Starší muži začali hrát všechny role.[23]

Po 250 letech byl zákon zakazující účast žen zrušen, ale v té době už bylo umění onnagata zdokonaleno a ženy v Kabuki už neměly žádné místo. V divadle Kabuki je kladen velký důraz na herce a literární význam díla ustupuje do pozadí.[25]

1.3 Hojojutsu

Hojojutsu je japonská technika svazování, která se používala pro dopadení a zatčení zločince.[8]

Svazování se lišilo podle společenského postavení, oblečení a vzdělání člověka, proto byly vyvinuty různé techniky svazování pro aristokraty, samuraje, farmáře, obchodníky, řemeslníky, mnichy, žebráky atd. Navíc byly zohledněny pohlavní anatomické rozdíly mužů a žen.[8]

Obrázek 6: Hojojutsu [4]

Pro svazování byly použity speciální šňůry různé délky a tloušťky. Krátké a tlusté šňůry, které se nazývaly Hayanawa co v překladu znamená "rychlé lano" používali pro rychlé svazování.[16]

Jakmile se už nepřítel nemohl hnout, byl použit jiný druh lana, který se nazýval Honnava - „hlavní lano“, tento provaz byl o několik metrů delší a tenčí. Speciálně zaučený samuraj mohl pomocí tohoto lana rychle a efektivně svázat soupeře, který se bránil. [10]

Techniku hojojutsu vyučovali skoro ve všech školách jiu-jutsu. Tato technika také našla uplatnění u policie. Zásadní vliv měl Takaji Shimizu, který pracoval u policie a napadlo ho přizpůsobit některé tradiční metody z hojojutsu do běžného života policisty. [8] V roce 1931 se Shimizu stal instruktorem hojojutsu u policie v Tokiu. V poválečných letech provedl výzkum a přinesl spoustu změn u klasických metod hojojutsu, což způsobilo větší rozvoj tohoto bojového umění a vznik modernějšího a rychlejšího postupu svazování. [10]

Základní technikou moderní policie je technologie svazování, která pochází ze školy Itaz-ryu. Používá se sedm základních technik: tři techniky vázání vpředu, čtyři zezadu. Různé metody poskytují různé úrovně kontroly nad nepřítelem.[10]

Existují například metody omezující pohyb rukou, aniž by byly zbaveny plné pohyblivosti; umožňují chodit pomalu, ale ne běhat, také existuje způsob úplné imobilizace. Některé uzly působí oběti bolest jakmile se zatčený člověk pokusí o útěk, zatímco jiné uzly mohou způsobit ztrátu vědomí.[16]

Časem se začali objevovat lidé, kteří tento styl modernizovali a vytvořili z něho umění. Nejznámějšími průkopníky jsou Taiso Yoshitoshi a Seiu Ito, k moderním současníkům patří Osada Steve a Hajime Kinoko. Tito lidé změnili hojojutsu na jakýsi druh bondage, který je také známý pod názvem kinbaku. Tyto praktiky jsou populárnější než praktika hojojutsu, protože jsou rafinované a povýšené na status umění. Stávají se významné kvůli své estetické kompozici a méně vůči erotice.[8]

1.4 Kinbaku

Kinbaku pochází z japonských technik bojového umění hojojutsu, které vzniklo v Japonsku v 15. a 16. století. Zpočátku byla tato technika používána k eskortování a zadržování vězňů.[6]

Jako nezávislé umění vzniklo koncem 19. a počátkem 20. století díky kabuki divadlu, v němž se často stalo dílem svádění. Někteří lidé vidí kinbaku jako krásný a krutý výraz sexuální touhy, zatímco jiní to vidí jako vyspělé umění. Kinbaku- se stalo symbolem japonského SM.

Tohle umění se stalo populární mezi kruhy BDSM na západě. Fanoušci z celého světa vytvořili zájmové a praktické skupiny a někteří z nich se vydávali do Japonska, aby studovali toto umění. Známí riggeri (lidé, kteří provádí svazování) se stali mezinárodními celebritami. Mezitím BDSM kruhy na Západě pokračovaly v jejich dlouhotrvající tradici sdílení a zveřejňování znalostí. Vytvořily efektivní síť pro sdílení znalostí o kinbaku.

1.5 Shibari

Umění, které omezuje pohyblivost lidského těla pomocí lana, které je definováno technickými a estetickými zásadami. Cvičení vyžaduje dodržování bezpečnosti, dovednosti riggera, důvěry a schopnosti modelu se uvolnit. Kromě technického aspektu má shibari smyslnou, estetickou a erotickou složku. Tato praxe nemá žádné genderové omezení, existují jen věková omezení.[9]

Obrázek 27: Svazování na podlaze [3]

Vlastnosti:

- požadavek na estetické vizuální vnímání,
- při svazování je důležité věnovat pozornost anatomické struktuře člověka
- nejčastěji se používá svazování bez bolesti
- v technice shibari se používají jen lana, žádné jiné pomůcky
- ve většině případů lze techniku shibari charakterizovat složitostí, zkušeností a trpělivostí umělce
- shibari je velmi časově náročné.[12]

2. Komunikace a technika bezpečnosti

"Jediný a největší problém v komunikaci je iluze, že se to stalo." řekl irský dramatik George Bernard Shaw.[32]

Bondáž, jako každá jiná praktika, je spojena se zvýšeným rizikem a vyžaduje přísné dodržování určitých bezpečnostních opatření. Především je třeba si uvědomit, že práce s lanem je ve své podstatě spojena s určitým rizikem zranění, a proto je zanedbávání preventivních opatření nepřijatelné.[33]

Většina úrazů je způsobena kvůli špatně připevněným lanům, v důsledku čehož může člověk spadnout a utrpět různá zranění. V každodenním životě je člověk zodpovědný sám za sebe, ale během praktiky bondage je rigger odpovědnou osobou za zdraví svého modelu.[3]

Jediným a nejdůležitějším pravidlem pro model je schopnost pravdivě mluvit a vyjadřovat své myšlenky a pocity.[3]

Lana pevně utažená nebo uvázaná na špatném místě mohou blokovat průtok krve do končetin nebo způsobit poškození nervů. Vzhledem k tomu, že nervy ovládají všechny naše pocity a pohyby, může se tento typ poranění pohybovat od mírně nepříjemného pocitu až po těžce vysilující.[6]

Nervy se hojí velmi pomalu, akutní symptomy nervového poškození mohou trvat měsíce. V nejzávažnějších případech může úplné uzdravení trvat roky. Může také dojít k trvalému postižení, ačkoliv je extrémně vzácné. Bod zranění zpravidla zůstává velmi dlouho citlivý.[33]

Takže před tím než začne rigger praktikovat bondage, měl by být seznámen s důležitými oblastmi na těle, kudy procházejí hlavní tepny a žíly a kde jsou umístěny nervové uzly. Také by měl vědět, jaký fyzický a psychický stav má jeho model.[33]

3. Lano

Jediný a nejdůležitější nástroj, který se používá v umění shibari, je lano. Schopnost zvolit správný typ lana je svým způsobem mistrovství (je to druh dovednosti).

Jednotlivci upřednostňují různé druhy lana, jak přírodní (juta, bavlna, sisal, konopí), tak i syntetické (nylon, polyester, polypropylen). Každý typ lana má své výhody a nevýhody. Komfort i bezpečnost svázaného člověka záleží na tom z, čeho a jak je lano vyrobeno.[4]

Lana se dají rozdělit na dvě skupiny, a to jsou stáčené a pletené. Při použití stejného materiálu pro výrobu lan bude mít stáčené lano ve srovnání s pleteným lanem lepší pevnost a dynamické vlastnosti.

Stáčená lana se ještě nazývají kroucená. Provazy se vyrábějí na obrovských stáčecích strojích, kdy se stáčením jednotlivých pramenů dosáhne jejich předpětí, které pak udržuje lano pohromadě. Stáčený provaz se vyrábí tří nebo čtyřpramenný. Tenké stáčené šňůry je možné vyrobit i dvoupramenné.

Pletené lano má jádro a ochranný povrch a díky tomu je lépe chráněno před mechanickým poškozením a nepříznivými účinky slunečního světla. U typického lana tohoto typu se jádro skládá z několika desítek tisíc syntetických nití. Ty jsou rozděleny do dvou, tří nebo více rovných, pletených nebo skroucených svazků, v závislosti na požadovaných výkonových charakteristikách. Pletená lana jsou také vhodnější pro vázání uzlů. Ochranná vrstva lan je obvykle barvená.

Obrázek 7: Pletené lano [5]

Obrázek 8: Stáčené lano [5]

Nekvalitní lano může zranit kůži nebo se přetrhnout v nevhodný okamžik. Proto je při výběru důležité dávat pozor na vlastnosti jako je například pevnost v tahu.

3.1 Přírodní lana

Nejčastěji se používají jutová, konopná, kokosová, lněná a bavlněná lana.

Bavlna je měkká, má vysokou hořlavost a je náchylná na špínu. Stejně jako všechna přírodní vlákna, se může bavlna namočením zpevnit, což způsobuje, že se uzel obtížně rozvazuje a může zplesnivět, pokud zůstane vlhký.[14]

Kokosové vlákno: toto lano je vyrobeno z kokosových šupin, je velmi lehké a má drsný povrch. Kokosové lano je poměrně pružné, pokud se skládá jen z přírodních vláken.[14]

Konopné lano je jedním z tradičních materiálů pro bondage ve východním stylu. Má teplou zlatavou barvu, ale časem se může rozložit na hnědý popel. Někteří lidé také konopné lano barví. Voní jako tráva nebo seno a uzly jsou velmi pevné.[4]

Lidé s alergiemi na trávu nebo prach by se měli vyhnout přírodním lanům. Kromě toho lano z přírodních materiálů časem mění své vlastnosti a stává se méně trvanlivým. Syntetická lana nemají tuto nevýhodu, ale mají také své negativní vlastnosti.[14]

Obrázek 9: Přírodní lana [6]

3.2 Syntetická lana

Syntetické lano se používá hlavně při svazování oblečeného člověka a nedoporučuje se mít přímý kontakt s pokožkou. Jsou vyrobená hlavně z kapronu a polypropylenu. Nejvyšší kvalita syntetického pleteného lana je vyrobena z tenkého nylonového vlákna. Tento materiál je nejlepší pro bondage a je velmi měkký, silný a vydrží značné zatížení.[14]
Výhody syntetických materiálů:

- zvýšená pevnost,
- odolnost proti opotřebení a oděru,
- příjemný na omak,
- prezentovatelný vzhled,
- velký výběr barev,
- nemá speciální požadavky na údržbu.

Nevýhody syntetických materiálů:

- tendence rychle ztrácet svůj původní tvar a klouzat na rozdíl od přírodních lan, to znamená, že vázání uzlů a vytváření předem vymyšlené kompozice bude velmi problematické,
- rychle se deformují, kvůli tomu je obtížné kontrolovat stupeň napětí,
- špatně drží uzly a při zatížení se mohou rozvázat,
- docela drsný povrch, který může vést ke zraněním, popáleninám nebo pořezáním.[13]

3.3 Délka a průměr

Rigger je člověk, který se dlouhodobě věnuje jakékoli technice bondage, a to buď v rámci BDSM, nebo v umění typu shibari. Tento člověk musí umět správně vybírat materiály k použití.[4]

Výběr délky a průměru lana závisí na způsobu použití, například zavěšení nebo svazování člověka na podlaze. Rigger zpravidla připravuje několik lan se stejnou specifikací.[6]

Tloušťka je jedním z nejdůležitějších parametrů, protože během zavěšení se tenké lano zarývá do kůže nadměrně tlusté je nežádoucí z důvodu jeho drsnosti a velkých uzlů. Proto neoptimálnější průměr je 6 milimetrů.[17]

Co se týká délky, je nejlepší použít 7-8,5 metrů. Tyto parametry jsou podle pravidel shibari. Délka lana se spočítá jako tři rozpažení, plus malý kus navíc na zpracování.[6] Požadavky na délku nejsou tak přísné jako na tloušťku. Někteří riggery používají lana různých délek, ale pro naučení této techniky je lepší začít se standardní délkou.[4]

3.4 Příprava pro použití

Proces přípravy lana pro shibari lze rozdělit do několika hlavních etap:

- Lana se rozstříhají na kousky vhodné délky a na okrajích se udělají uzly.
- Připravené kousky se vaří po dobu 10-15 minut. Pro dosažení tmavého odstínu je nutná delší doba vaření, ale ne více než 25-30 minut.
- Lano se lehce natáhne a vysuší. Jakmile uschne, roztáhne se větší silou a nechá se viset nějakou dobu.
- Opatrné opálení lana po celé délce nad sporákem.

Obrázek 10: Vaření lana [7]

Obrázek 11: Opálení lana [7]

- Namočení lana olejem. Je možné použít jak dětský olej, tak i všechny tuky živočišného nebo rostlinného původu. Pro vlastnosti lana není dobré ho úplně do oleje ponořovat. Nejlepší je použít hadr - namočit ho do oleje, položit na ruku a tou protáhnout lano.

Jiný způsob přípravy lana je voskování. Způsob provedení:

- Připraví se několik kousků vosku.
- Lano se protahuje mezi dvěma kousky vosku.
- Dále je potřeba lano zahřát pro nasávání vosku. Dá se použít jak trouba, tak i obyčejný sporák.
- Povrch lana se otírá rukavicí nebo látkou tak, aby byl vosk rovnoměrně rozložen.

Tím je příprava dokončena.

Ošetřené lano obojím způsobem se dá koupit hotové ve speciálních obchodech.

3.5 Zpracování konců lana

Existuje spousta různých metod zpracování konců lana, záleží na typu materiálu ze kterého je vyrobeno. Pokud se nechají konce bez žádného zpracování, tak se po několika použitích začnou třepit.[4]

Obrázek 12: Zpracování konců lana [8]

Jeden z nejpůvodnějších způsobů zakončení je metoda vytvoření uzlů na koncích lana, existuje spousta různých druhů uzlů, pro lepší estetický vzhled. [4] Například překrývaný uzel, nástěnný uzel, nástěnný uzel s prošíváním a jiné uzly jako keltské, osmičkové, dračí atd.[18] Tato metoda se dá použít, jak pro přírodní tak i pro syntetické materiály.

Umělá vlákna jako nylon, polyester, polypropylen se tavia při vysoké teplotě, takže pro ně lze použít termické zpracování.[4]

3.6 Údržba

Jedním z hlavních pravidel shibari je, že lano musí být správně uschováno, protože kvalita lana ovlivňuje bezpečnost modelu.[6] Správná péče a skladování znamená následující požadavky:

- Lano by mělo být skladováno v suchém sáčku nebo látce, vždy na suchém místě.
- Po každém použití je nutné lano sušit na čerstvém vzduchu.
- Pokud lano nebude používáno delší dobu, tak jej uschovat před slunečním zářením.
- Po několika použitích je vhodné lano opět uvařit.
- Čas od času lano opálit, to umožní zbavit se nejen odstátých vláken, která se začíná objevovat, ale také zabráni množení bakterií.
- Doporučuje se prát lano bez silného mechanického namáhání. Po umytí se lano musí znovu připravit, ale již nevyžaduje vaření.
- Čas od času zkontrolovat lano a odstranit poškozené díly.

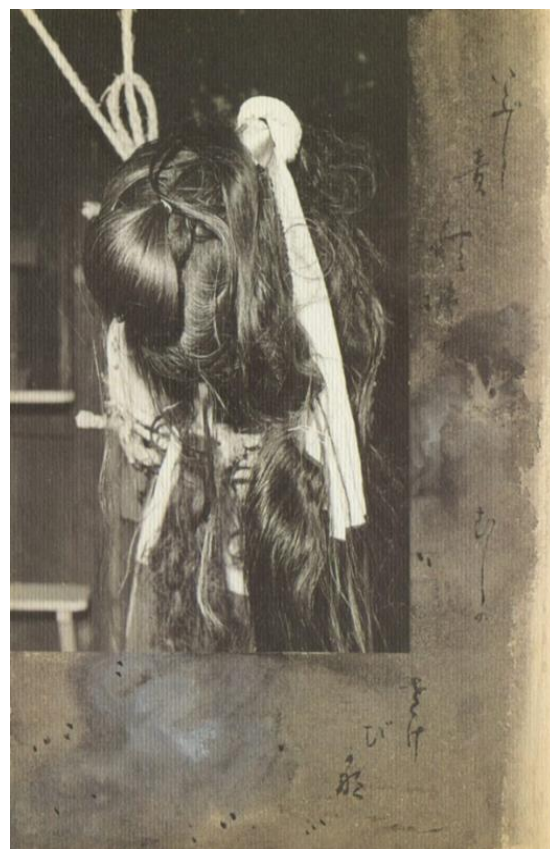
Dodržování těchto pravidel udělá shibari estetickým a bezpečným.

4. Bondage v umění

Jeden z nejznámějších umělců v této sféře byl Sei Ito. V roce 1919 vytvořil sérii fotografií “potrestaných žen”, v jeho pracích byla použita technika svazování-hojjutso.[20] V roce 1928 vydal první fotoknihu kinbaku v Japonsku s názvem „Semee No Onna“ a zorganizoval divadelní představení.[6] Dnes je považován za otce moderní japonské kultury kinbaku.[22]

Obrázek 13: autor Seiu Ito [9]

Obrázek 14: autor Seiu Ito [9]

Jiný známý skotský sochař a umělec Sir Eduardo Luigi Paolozzi vytvořil a prezentoval v roce 1984 neuvěřitelnou sochu, která se nazývala Kardinal Syn. V roce 1995 byla prezentována ještě jedna jeho práce ve stejném stylu, která se nazývala Michelangelo's ‘David’.[26]

Obrázek 15: autor Eduard Paolozzi [11]

Obrázek 16: autor Eduard Paolozzi [11]

Jeden z nejvíce skandálních a slavných fotografií tohoto směru je Nobuyoshi Araki.[27] Je především známý svými fotografiemi, které spojují erotiku a bondage v kontextu výtvarného umění.[28] Erotický bondage, dlouho fascinoval Nobuyoshi Arakiho a hodně se projevoval v jeho dílech od roku 1979. Policie několikrát uzavřela Arakiho výstavy a zatkla umělce za porušení mravních zákonů. Umělecká díla Arakiho postupně vedla k uvolnění tvorby všech fotografií v zemi.[29]

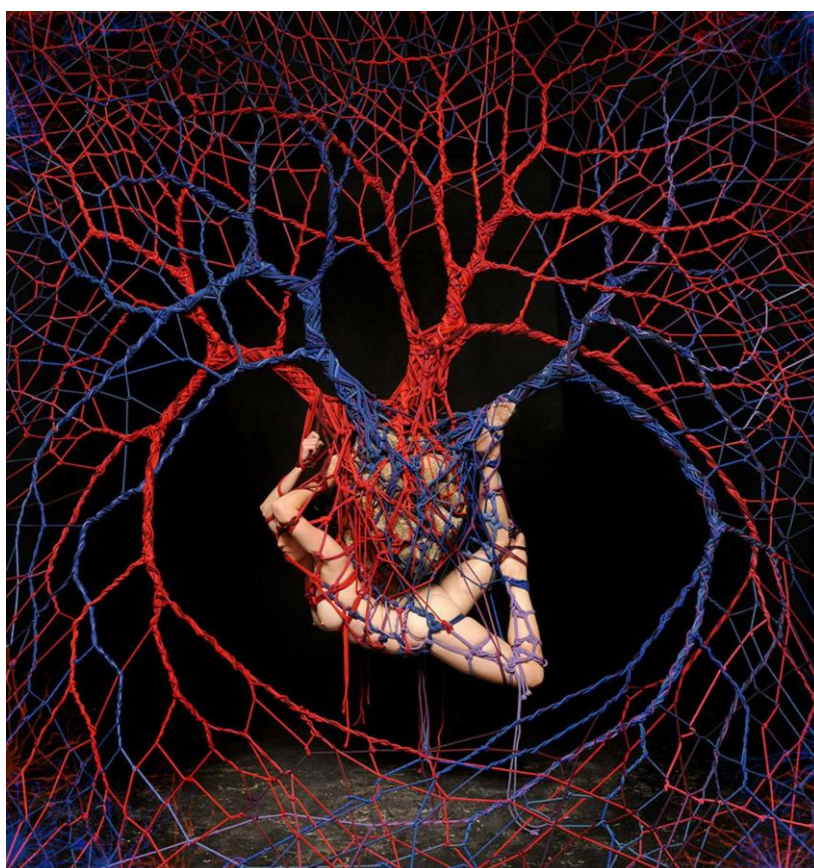

Obrázek 17: autor Nobuyoshi Araki [11]

Umělec ze Sydney- Garth Knight se zabývá instalací, fotografováním a sochařstvím. Používá umění shibari pro vytvoření neuvěřitelných kompozic stromů vyrobených z lan, kamenů a lidských těl. [27]

Obrázek 18: autor Garth Knight[11]

Obrázek 19: autor Garth Knight[11]

Další známá osobnost v těchto kruzích je fotograf z Barcelony - Aldo Choroqui. Vytvořil serii fotografií s názvem „Zvířata“, v této sérii kombinuje shibari s rušivými obrazy jatek. Používá fotografii jako techniku pro znázornění problémů, které se ho dotýkají. V tomto případě vytvořil vizuální dialog o zacházení se zvířaty. Vyfotil svázané ženy v klecích s prázdnými miskami na jídlo rozložené na fóliích. Tato série odráží krutost průmyslových jatek. [27]

Obrázek 20: autor Aldo Choroqui[11]

4.1 Bondage v literatuře

Zmínky o bondage se nacházejí v řadě expresivních literárních děl, ale své místo si nacházejí i v běžné literatuře.[20] Do prvně zmíněných lze přiřadit autora Leopolda von Sacher-Masocha, který byl rakouským novinářem a spisovatelem. Po něm byl pojmenován masochismus. Také do této skupiny autorů patří Marquis de Sade. To byl francouzský aristokrat z 18. století, který byl uvězněn za psaní erotické literatury, která byla zaměřená na sadismus a masochismus. Po něm byl zase pojmenován sadismus.

K druhé skupině patří spisovatel Paulo Coelho se svým dílem 11 minut, a spisovatelka Anna Achmatova. Prvky BDSM a bondage jsou také občas nalezeny v jejích poetických dílech.[20]

4.2 Bondage v módě

Někteří návrháři se inspiřují umělci, kteří pracují v různých směrech s technikou bondage. Jedna z těchto návrhářů- Elish Macintosh představila svou kolekci na London fashion week v roce 2013.

“Ve své práci jsem se inspirovala šperky, bondagem a zejména prací fotografa Nobuyoshiho Arakiho a sochařem Eduardem Paolozzi.” říká Elish Macintosh.[26]

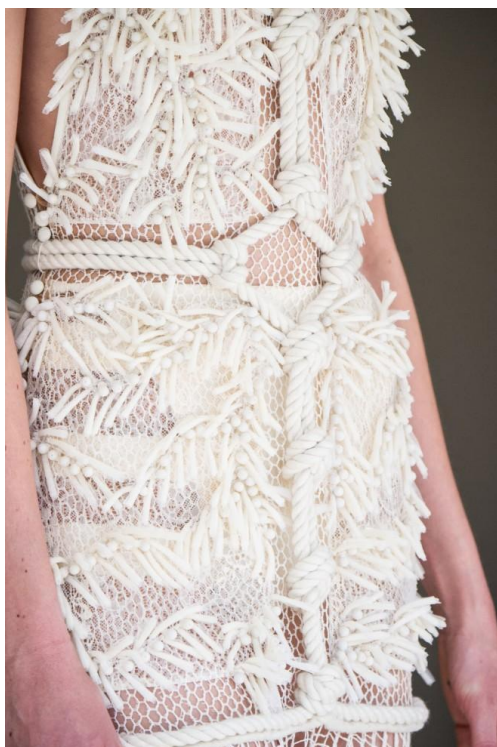

Obrázek 21: designer E. Macintosh [12]

Obrázek 21: designer E. Macintosh [12]

Další návrhářkou z Brazílie je Paula Raia, která začala svou tvorbu v roce 2010. Od té doby představuje své kolekce jednou ročně. V roce 2016 vytvořila kolekci oděvů, která se skládala z 24 modelů a byla inspirována technikou shibari a různými strukturami přírody.[30]

Obrázek 23: autor Paula Raia [13]

Obrázek 24: autor Paula Raia [13]

Obrázek 25: autor Paula Raia [13]

II. Praktická část

5. Úkol oděvního průmyslu

Hlavním úkolem oděvního průmyslu je uspokojení potřeb lidí pomocí vysoce kvalitního oblečení a široké škály výrobků.

Oděv je svým způsobem informace o jeho nositeli, tedy z estetického hlediska by měl odpovídat estetickým ideálům a vkusu moderní módy. Úkolem módy je naplánovat v určitém čase a prostředí ty či jiné chutě životního stylu a naplnit svět krásou.

Pro správný výběr oblečení designer musí vzít v úvahu povahu, vzhled a životní styl každého klienta, protože každý z nich má své požadavky a potřeby. Hlavním úkolem módního návrháře je správný přístup k zákazníkům.

Móda je charakterizována rychlou změnou, proto dnes neexistuje žádný jeden jasně definovaný směr. Móda ovlivňuje i další různá odvětví od interiérového designu po domácí potřeby. Ale nejčastěji se móda projevuje ve vzhledu člověka - v jeho oblečení, účesu, make-upu a způsobu chování.

Účelem této práce je vytvořit kolekci oděvů pro mladší a střední věkovou skupinu. Tato kolekce bude inspirována technikou bondage.

Moderní móda vyžaduje něco nového a neobyčejného, takže kolekce, kterou vytvořím, bude odpovídat těmto požadavkům.

5.1 Postup realizace

Návrhář je schopen samostatně navrhnout a realizovat svůj projekt bez pomoci jiných odborníků, proto, že má všechny znalosti a dovednosti, které potřebuje. Ale jestliže mluvíme o velkém průmyslu, většinou jsou tyto role rozdělené mezi různými odborníky, jako jsou designer, konstruktér, nebo ti, co oděvy stříhají, žehlí a šijí. Navrhování oděvů, stejně jako jiné projektování v sobě zahrnuje určité etapy a metody pro realizaci.

Na základě inspirace neboli výzkumu spotřebitelských poptávek a analýze se zrodí kreativní koncept, který najde své ztvárnění především v obraze. Ze začátku vzniká na papíře při tvorbě návrhu, potom ztělesnění makety a modelu.

5.2 Inspirace

Jak už jsem psala, moje práce je inspirována technikou bondage. Nejčastěji všechny svoje projekty začínám vytvořením moodboardu, což mě inspiruje k pracovitosti během celého projektu. Jak říkal významný skladatel a hudebník Petr Iljič Čajkovskij: *”Někdy inspirace utíká a nedá se chytit. Ale považuji za povinnost, aby se umělec nikdy nevzdával, protože lenost je u lidí velmi silná. Pro umělce není nic horšího, než podřídít se jí. Inspirace je takový host, který nerad navštěvuje líného a přichází jen k pracovitým. Je nutné donutit pracovat sám sebe a nespadnout do diletantizmu (neodbornost, amatérismus, povrchnost). A proto pro získání inspirace vytváří většina umělců moodboardy.*[15]

Obrázek 26: Shibari [14]

Obrázek 27: Shibari[15]

Moodboard svým způsobem zlepšuje náladu a donutí člověka pracovat. Hodí se vše, co vás inspiruje: fotografie, pohlednice, samolepky, ilustrace, citáty atd. Nejčastěji je moodboard vyrobený technikou koláže, pomocí vystřižených obrázků z časopisů, plakátů nebo vytištěných inspirativních obrázků, které jsou později umístěny na papíře.

Tento způsob inspirace používají nejen umělci, ale i lidé s jiným povoláním. Cílem moodboardu je zaměřit se na požadovaný výsledek a pomáhat s realizací plánů.

Vybrala jsem si pro svou inspiraci fotografie nejoblíbenějších umělců, kteří se ubírali tímto směrem a jejich fotografie jsou hodně úspěšné.

5.3 Vývoj a analýza návrhu

Po prostudování tohoto tématu a realizaci moodboardu, byla práce zaměřena na vytvoření návrhu pro tuto kolekci. Během práce se myšlenka realizace ve srovnání s původní hodně změnila. A nakonec byly vybrány nejzajímavější modely, které se pak začaly realizovat.

5.4 Technické nákresy a popis vzhledu modelu

Technický nákres - schematický obraz modelu (černobílý). Znázorňuje jak přední, tak i zadní pohled na model. V těchto nákresech se jedná o grafické vyjádření výrobku v měřítku, jinými slovy je to přesně znázorněný oděv podle jeho proporce, siluety, detailu a typu dekorace (kapsy, dekorativní švy atd..) Technické náčrty jsou většinou nakreslené bez lidského těla.

1. model

Tento model tvoří přiléhavé šaty střední délky s dlouhými rukávy a límcem. Na předním díle jsou umístěny prsní záševky a zdobí ho dekorační kompozice z provazu. Zadní díl šatů má oválný výstřih a středový šev. Okraje rukávů a dolní část výrobku jsou začištěné obrubovacím švem.

2. model

Druhý model se skládá ze dvou kusu oblečení: kombinéza a tričko s dlouhými rukávy a rolákovým límcem.

Kombinéza se skládá z modrých pasových kalhot s bočním skrytým zapínáním na knoflíky po celé délce kalhot až k průhlednému vrchnímu dílu. Uvnitř průhledného dílu se nacházejí dekorační prvky z provazu. Boční zapínání se skládá ze dvou látek, jeden díl- modrý, a druhý- černobílý, každý z těchto dílů je vyztužen. Kalhoty jsou volného střihu dole rozšířené. Délka kalhot sahá nad kotníky. Na předním díle jsou umístěny klínové kapsy. Kalhoty jsou v pase ukončené pasovým límcem se zapínáním na levé straně. Pasový límec je vyztužený a jeho hotová šířka je 4 cm. Přední a zadní díl je tvarovaný dvěma pasovými záševky přezhlenými z rubní strany ke středu. Z vrchního dílu vpředu vycházejí provazy, které fungují jako kšandy a drží celý oděv.

3. model

Třetí model jsou černé šaty volného střihu bez prsních záševků, se sníženými tříčtvrtečními rukávy a stojáčkovým límcem. Zadní díl a rukávy jsou podšité černobílým materiálem. Na předním díle jsou umístěny kapsy. Zadní díl je delší než přední, délka šatů zepředu sahá do oblasti kolen a zezadu je o 12 cm delší. Zapíná se skrytým dvoubarevným zapínáním z levé strany v oblasti krku, pomocí knoflíků a knoflíkových dírek. Pro horní část byl vyrobený detail z provazu.

4. model

Model se skládá ze dvou kusů oděvů, černých kalhot a prodloužené bundy s dlouhými rukávy. Bunda se skládá z velkého množství dílů, všechny díly jsou dvojité. Bunda se zapíná na krátký zip uprostřed předního dílu. Rukávy jsou dvoubarevné a složeny ze dvou dílů: černého a průhledného materiálu. Uvnitř průhledných prvků na předním a zadním díle se nacházejí ozdobné detaily, které jsou vyrobené z lana. Bunda má stojáčkový límec, který byl během realizace vyztužen vlizelínem.

5. model

Pátý realizovaný model se skládá ze tří částí. První je tričko s dlouhými rukávy. Druhým kouskem jsou kalhoty. Kalhoty jsou v pase ukončené pasovým límcem se zapínáním uprostřed. Pasový límec je vyztužený, na předním díle jsou umístěny klínové kapsy. Přední a zadní díl je tvarovaný dvěma pasovými záševky. Výrazným prvkem kalhot jsou lampasy. Posledním kouskem je průhledný plášť s dlouhými rukávy, který je doplněn ozdobnými prvky z lana. Délka pláště sahá do půli lýtek.

5.4 Požadavky na materiál

Jednou z hlavních podmínek pro získání vysoce kvalitního výrobku je správný a odůvodněný výběr materiálů s přihlédnutím ke konstrukčním vlastnostem výrobku, zvoleným metodám výroby a účelu oděvu.

Moderní oblečení je složité a na trhu máme obrovský výběr. Oblečení je předmětem lidské potřeby a materiál, ze kterého je vyrobeno, musí splňovat následující požadavky: užité a zpracovatelské.

1. Užité vlastnosti:

- Trvanlivost (odolnost barviv, pevnost v tahu atd.),
- fyziologické vlastnosti (nasákavost, savost, prodyšnost, omak atd.),
- estetické vlastnosti (barva, vzor, jakákoliv oprava povrchu, odolnost na tvorbužmolku a oděr atd.),
- způsob údržby (praní, chemické čištění atd.).

2. Zpracovatelské vlastnosti (vlastnosti, které ovlivňuje zpracování oděvů):

- pevnost, délka, povrchová drsnost, obloučkovitost.

V tomto případě je analyzována bavlněná tkanina s elastanem, přírodní a syntetická lana a čirá folie a durofol. Všechny tyto materiály byly použity pro výrobu kolekce.

Bavlna je jednou z nejvyhledávanějších a příjemných materiálů, které by většina zákazníků chtěla mít v šatníku. Je příjemná na omak, velmi kvalitní, jednoduchá údržba, nezpůsobuje alergické reakce na těle, dobře absorbuje vlhkost a chrání tělo před ztrátou tepla a přehřátím. [11]

Elastanové nitě neboli syntetická polyuretanová vlákna jsou nejpopulárnější forma syntetických vláken, která dává pružnost jakékoliv textilií a vzhledově připomínají gumu. V textilním průmyslu se tato vlákna skoro vůbec nepoužívají v čisté formě. Většinou se přidávají do dalších přírodních vláken. Tím pádem přidání syntetického polyuretanového vlákna způsobuje zvýšení elastických vlastností materiálu.[11]

V posledních letech jsou tkaniny s určitým procentem elastanu nejpožadovanější na trhu textilních materiálů. Jejich praktičnost, ekologičnost, univerzálnost a vysoká pevnost jsou nepochybné výhody. Pro zákazníky je důležité, aby vícenásobné praní neovlivnilo vzhled. Takové oblečení je vhodné i pro osoby s citlivou pokožkou, protože tento materiál je velmi bezpečný, pokud jeho přítomnost v oblečení nepřevyšuje 5-10%. Pro každodenní život si zákazníci vybírají bavlnu v kombinaci s elastanem. [11] A proto jsem si zvolila tento materiál pro realizaci svých návrhu.

Také byl použit průhledný materiál, který se nazývá durofol. Durofol je tvrdá průhledná folie s širokým využitím. Dá se použít jak pro oděvní účely, tak i pro strojírenské. Tento materiál byl zvolen kvůli jeho schopnosti držet tvar a průhlednost. Z praktického a estetického hlediska byl jeden z nejlepších variant pro realizace návrhu.

Jiný materiál, který byl použitý, se nazývá nažehlovací vlizelín- jemná fixační vložka. Použití tohoto materiálu způsobuje zpevnění určitých částí oděvů. Netkanou textilií především využívají pro zpevnění límců, klop, okrajů délek rukávů, manžet, patkových kapes nebo halenek a kalhot atd.

Byla použita přírodní a syntetická lana. Z velkého množství různých materiálů bylo zvoleno jutové lano kvůli jeho schopnosti držet uzly a také černé syntetické lano. Jutové lano je velmi kvalitní a naprosto perfektně drží tvar, na rozdíl od lana syntetického, je mnohem těžší na zpracování, ale kvůli jeho estetickému vzhledu bylo také zapojeno do výroby. Tyto materiály byly zvoleny nejen z praktického hlediska, ale i kvůli tomu, že odpovídají estetické stránce a barevnosti této kolekce.

5.5 Barevnost

Zvolená barevnost odpovídá moderním trendům a estetickým požadavkům, které se objevily tentorok na Fashion weeku v Paříži. Kolekce je vytvořena v chladných, kontrastních barvách- černé, modré a bílé.

5.6 Konstrukce oděvů

Od dávných dob měli lidé chuť se pěkně oblékat a pokusili se vytvořit systémy pro navrhování oblečení. Než se objevily konstrukční systémy, lidé vytvářeli oblečení pomocí aranžování, tento způsob je dodnes velice populární.

Lidské tělo má složitý prostorový povrch. Hlavním úkolem oděvu je, aby se jeho forma shodovala s lidským tělem. K tomu je třeba vzít v úvahu výšku a obvody lidského těla. Návrhář by měl počítat s přídávky proto, aby se člověk mohl cítit pohodlně a neměl žádné omezení pohybu. Přídávky závisí na siluete budoucího oděvu. To vše je při výrobě konstrukce zohledněno a má velký význam. Pro tuto kolekce oděvu byl použitý konstrukční systém Müller & syn.

5.7 Příprava lana a vázaných prvků

Jak už bylo uvedeno v této práci, tak víme, že technika shibari vyžaduje speciální přípravu přírodního lana. První co bylo uděláno - byla příprava konců lana termickým zpracováním. Potom proběhlo vaření lana po dobu 20 minut, což způsobilo čištění a změkčení tohoto materiálu. Po uschnutí lana mohla být příprava provedena různými způsoby, a to buď voskováním, nebo opálením. V tomto případě byla zvolena metoda voskování, kvůli tomu, že dělá lano mnohem jemnější a příjemnější pro pokožku.

Syntetická lana nevyžadují žádnou specifickou přípravu, jediné co bylo uděláno- bylo práni tohoto materiálu za účelem čištění a vysrážení materiálu.

Kvůli tomu, že většina vázaných prvků je umístěna uvnitř průhledných materiálů, byly realizovány hned po vytvoření konstrukce oděvů a modelování střihů.

5.6 Realizace oděvů

Další etapou v tvorbě je realizace oděvů. V této části proběhl proces stříhání a šití oděvů. Na stříhání jednotlivých dílů byly použity krejčovské nůžky a kotoučová řezačka Esman YJ-65 s průměrem kotouče 65mm. Tento způsob stříhání jednotlivých dílů značně urychluje proces výroby.

Po přípravě všech dílů byly některé z nich vyztuženy vlizelínem pro zpevnění určitých detailů. Poté následovalo začištění okrajů a sešívání dílů mezi sebou.

Vnitřní švy jsou začištěny na obnitkovacím stroji.

Použité švy jsou hřbetový, jednoduchý a obrubovací.

Pro tuto bakalářskou práci byla použita tato zařízení: šicí stroj, obnitkovací stroj, krejčovské nůžky, žehlička, žehlicí prkno, kotoučová řezačka.

5.7 Focení a výběr modelek

Za důležitou část práce je považována fotodokumentace. Tato část práce byla vykonána na závěr celého projektu. Pro realizaci bylo důležité správně zvolit lokace. Jako pozadí byl zvolen Rybníček ve městě Liberec. Toto místo vyhovovalo konceptu jak z hlediska barevnosti, tak i kompozice.

Výběr modelek je neméně důležitá část jako výběr lokace. Byly vybrány tři modelky, které jsou vzhledově naprosto kontrastní. Taková volba byla provedena na základě použitých kontrastních materiálů jako tvrdý durofol a ohebná látka. Struktury povrchu v této kolekci jsou také různorodé, drsné lano a hladká fólie. Kvůli tomu byly zvoleny modelky s odlišným vzhledem pro prezentaci těchto oděvů.

Na závěr bych chtěla říct, že aby focení proběhlo úspěšně, musíme nejen správně vybrat osvětlení a lokace, ale i nálada modelu hodně ovlivňuje výsledné fotky. Model by se měl cítit pohodlně, a proto jedním z důležitých kritérií při výběru fotografa a modelů je nejen jejich zkušenost, ale také to, jestli již spolupracovali na jiných projektech.

5. Závěr

V dnešní době je móda jednou z nejziskovějších oblastí podnikání, která se neustále vyvíjí. S každým rokem se mezi návrháři zvětšuje konkurence a probíhá neustálý boj o spotřebitele. Proto je vývoj nových modelů oblečení důležitým momentem v moderním navrhování a výrobě oděvů.

Téma této bakalářské práce je dnes velmi aktuální vzhledem k tomu, že umění, které se nazývá bondage se hodně rozvíjí a nabírá na popularitě mezi lidmi. Hlavním úkolem práce byla integrace techniky bondage do moderního oděvu.

Toto téma ještě nebylo tolikrát zpracováno, a proto je v teoretické části dopodrobna popsána historie a klasifikace bondage a také způsoby přípravy a údržby lan. Dále se tato část věnuje různým umělcům, kteří se již tímto směrem zabývali. Popisuje tak již existující umělecká díla a ukazuje, co už bylo vytvořeno. Svým výtvarným konceptem jsem se snažila vytvořit něco nového a přispět tak do oboru. V praktické části je uvedený postup realizace od inspiračního zdroje až po fotodokumentaci.

Výsledkem je kolekce oděvu, která se skládá z pěti modelů. Do každého modelu je zapojený nějaký dekorační detail, který byl inspirovaný technikou bondage. Důraz byl kladen na popsání rozdílu mezi estetickou a funkční složkou bondage. Cílem bylo ukázat, že ne každá umělecká díla, které byla inspirována touto technikou, v sobě nesou sexuální podtext.

Seznam zdrojů

Bibliografie

- [1] KULINKOVICH, Tamara. Konsensual'nyj sadomazohizm kak forma realizacii otnoshenij vlasti-podchineniya. Psihologicheskij zhurnal, 2008. – № 3
- [2] RUSSO, Christian. Hojojutsu: The Warrior's Art of the Rope. Kindle Edition, 2016. ISBN -10: 8894232824.
- [3] MORPHEOUS, Lord. Bondage Basics. Quiver Edition, 2015. ISBN 978-1-59233-645-6.
- [4] HARRINGTON, Lee. Shibari You Can Use: Japanese Rope Bondage and Erotic Makrame. Lee “Bridgett”, 2007. ISBN 978-0-9778727-8-7.
- [5] HARRINGTON, Lee. More Shibari You Can Use: Passionate Rope Bondage and Intimate Connection. Mystic Productions Press, 2014. ISBN 978-0-9778727-5-6.
- [6] NAWAKIRI Shin. The Essence of Shibari: Kinbaku and Japanese Rope Bondage. Mystic Productions Press, 2017. ISBN 978-1-942733-87-4.
- [7] *Bdsm: Bezpečně, s rozumem a dobrovolně* [online]. Česko, c2018 [cit. 2019-01-21]. Dostupné z: <http://www.kudlanka.estranky.cz>
- [8] *CMARA: Classical Martial Art* [online]. CANADA: Crocker, c2014-2019 [cit. 2019-3-19]. Dostupné z: <https://classicalmartialartsresearch.wordpress.com>
- [9] "K", MASTER. The beauty of kinbaku: (or everything you ever wanted to know about Japanese erotic bondage when you suddenly realized you didn't speak Japanese). 2008. ISBN 0615248764.
- [10] *Miuki Mikado: Hojojutsu* [online]. Rusko, 2019 [cit. 2019-02-21]. Dostupné z: <http://miuki.info>
- [11] *Textile Trend* [online], c2018. Rusko: Textile trend [cit. 2019-04-11]. Dostupné z: <https://textiletrend.ru/>
- [12] *LIVEJOURNAL: Shibari* [online]. Rusko, 2010 [cit. 2018-12-21]. Dostupné z: <https://tettie.livejournal.com>

- [13] Art.life.info. *Na oblake: Shibari* [online]. Rusko: Andrei Troilov, 2016 [cit. 2019-2-15]. Dostupné z: <http://naoblake.com>
- [14] NOEL, John a Austin Melvin KNIGHT. *Knight's: Modern Seamanship*. 18, přepracované vydání. New York: John Wiley, 1989. ISBN 0471289485.
- [15] *Wikipedia: Vдохновение* [online], 2012. Rusko [cit. 2019-04-11]. Dostupné z: <https://ru.m.wikipedia.org/wiki/Вдохновение>
- [16] CUNNINGHAM, Don. *Samurai weapons: tools of the warrior*. Vyd.1. United States: Tuttle Publishing, 2012. ISBN 14-629-0749-0.
- [17] *SIBSHNUR* [online]. Rusko, ©2019 [cit. 2018-11-21]. Dostupné z: <https://sibshnur.ru>
- [18] KOSTIÝCHENKO, Viacheslav a Anna KÝLAKOVA. *Aksessýary ili servirovki sýprýjeskýý postel*. Vyd.1. Moskva: Kapital Treid Kompani, 2010. ISBN 978-5-412-00228-6.
- [19] *Vázání uzlů* [online]. Česká republika, 2012 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <http://www.hasicipatek.cz/vyuka/uzle.html>
- [20] *Akademic: Bondage* [online]. San Francisco: Akademik, c2000-2019 [cit. 2019-03-19]. Dostupné z: <https://dic.academic.ru/>
- [21] *EDISON-ART: Edisonovy osobní stránky* [online]. Česká republika, 2017 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <http://edison-art.cz>
- [22] *Japanese Rope Art: History and Style* [online]. Japan, c1995-2019 [cit. 2019-03-10]. Dostupné z: <http://www.ds-arts.com>
- [23] WINKELHÖFEROVÁ, Vlasta. *Dějiny odívání: Japonsko*. Czech Republic: Nakladatelství Lidové noviny, 1999. ISBN 80-7106-297-9.
- [24] ANARINA, Nina. *Istorua japonskogo teatra*. Rusko: Natalis, 2008. ISBN 978-5-8062-0290-2.
- [25] GÝNDZI, Masakatsý a Vladimír RASKIN. *Japonsku teatr kabýki*. Moskva: Progress, 1969.

[26] *DEZEEN: Autumn Winter 2013 collection by Eilish Macintosh* [online]. London: Howarth, 2013 [cit. 2019-01-16]. Dostupné z: <https://www.dezeen.com>

[27] *Scene360: 10 Amazing Fine-Art Shibari Rope Bondage Photographs* [online]. Portugal and United States, c2000-2019 [cit. 2018-10-03]. Dostupné z: <https://scene360.com/>

[28] *Wikipedia: Nobuyoshi Araki* [online]. San Francisco, 2019 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <https://en.wikipedia.org>

[29] *WIDEWALLS* [online]. England, c2013-2018 [cit. 2019-03-02]. Dostupné z: <https://www.widewalls.ch/>

[30] *FFW: Fashion Forward* [online]. Portugalsko, c2019 [cit. 2019-01-21]. Dostupné z: <https://ffw.uol.com>

[31] RUBEL, Robert a Lee HARRINGTON. *Rope, Bondage, and Power*. Las Vegas: Nazca Plains, 2009. ISBN 978-1935509028.

[32] *BrainyQuote* [online]. Španělsko, c2001-2019 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <https://www.brainyquote.com>

[33] *Crash Restraint: Bondage* [online]. USA, c2019 [cit. 2019-02-25]. Dostupné z: <https://crash-restraint.com>

Zdroje obrázků

[1] Obrázek 1. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://vk.com>

[2] Obrázek 2, Obrázek 3. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://www.cvltnation.com>

[3] Obrázek 4, Obrázek 27. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://vk.com>

[4] Obrázek 5, Obrázek 6. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: https://vk.com/photo-10189533_424408772

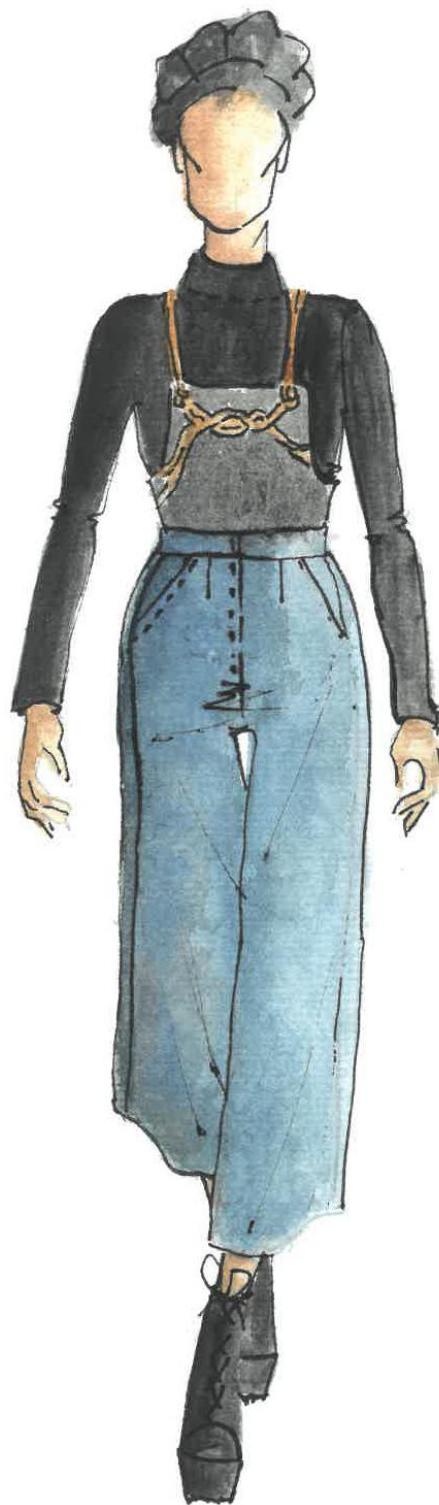
- [5] Obrázek 7, Obrázek 8. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://www.pavlinek.cz>
- [6] Obrázek 9. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://vk.com>
- [7] Obrázek 10, Obrázek 11. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: [//www.amazon.com/Shibari-Journal](http://www.amazon.com/Shibari-Journal)
- [8] Obrázek 12. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://vk.com>
- [9] Obrázek 13, Obrázek 14. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://www.cvltnation.com/seiu-ito-father-japanese-bondage-art/>
- [10] Obrázek 15, Obrázek 16. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://www.tate.org.uk>
- [11] Obrázek 17, Obrázek 18, Obrázek 19, Obrázek 20. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://scene360.com>
- [12] Obrázek 21, Obrázek 22. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://wwd.com/fashion-news/shows-reviews/gallery/central-saint-martins-rtw-fall-2013/>
- [13] Obrázek 23, Obrázek 24. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <http://ffw.uol.com.br/desfiles/sao-paulo/verao-2016-rtw/paularaia/1496662/detalhes/57/>
- [14] Obrázek 25. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://ua.all.biz/en/master-class-in-ancient-japanese-art-of-shibari-s414921>
- [15] Obrázek 26. [online] [2019] [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://www.amazon.com/Shibari-Journal-lined-notebook-diary/dp/1530775213>
- [16] Obrázek 27, Obrázek 28, Obrázek 29, Obrázek 30, Obrázek 31- Vlastní zpracování, návrhy.
- [17] Obrázek 32, Obrázek 33, Obrázek 34, Obrázek 35, Obrázek 36- Vlastní zpracování, technické nákresy

Příloha 1

Návrhy

Obrázek 27 :První model [16]

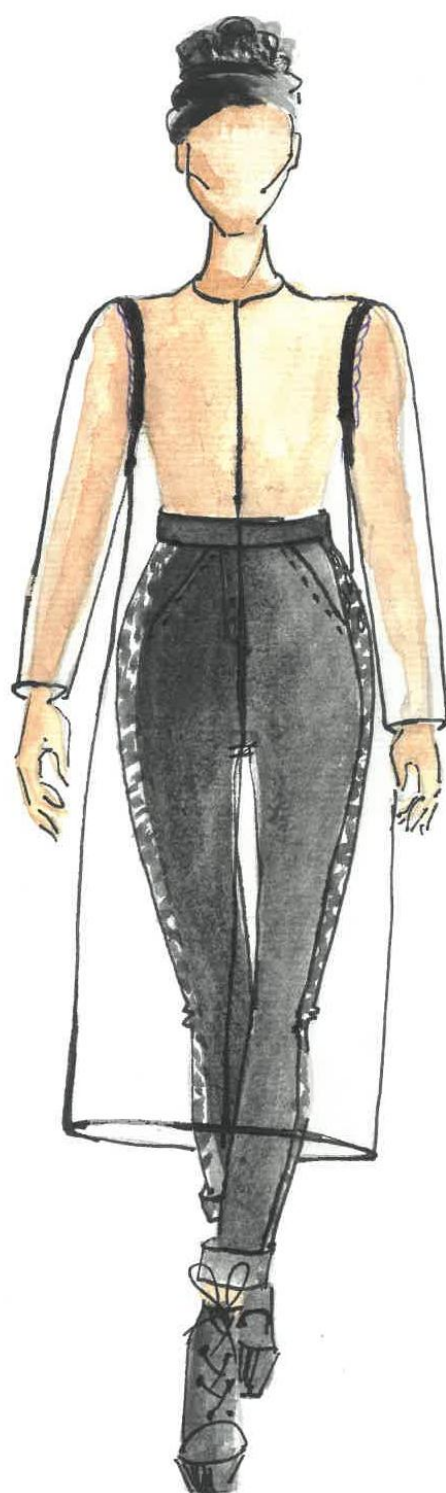
Obrázek 28: Druhý model [16]

Obrázek 29: Třetí model [16]

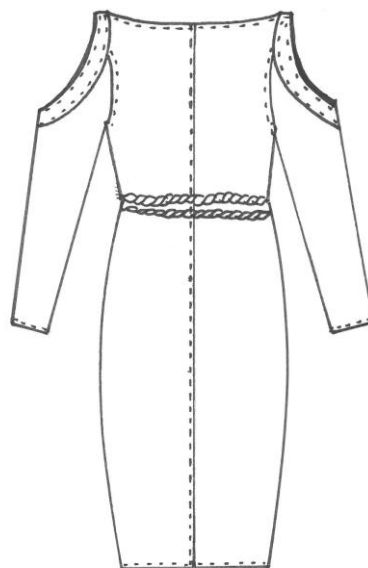
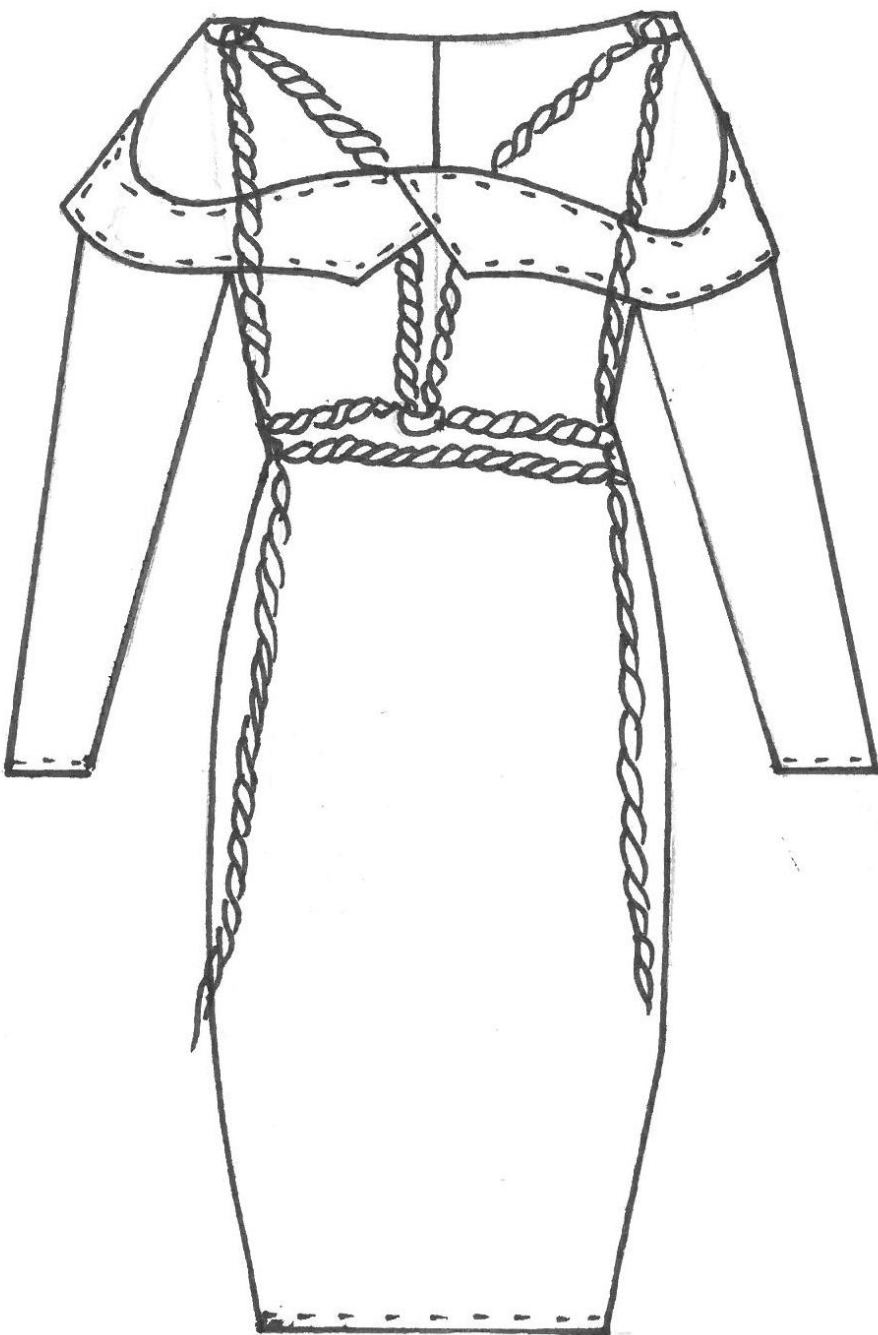
Obrázek 30: Čtvrtý model [16]

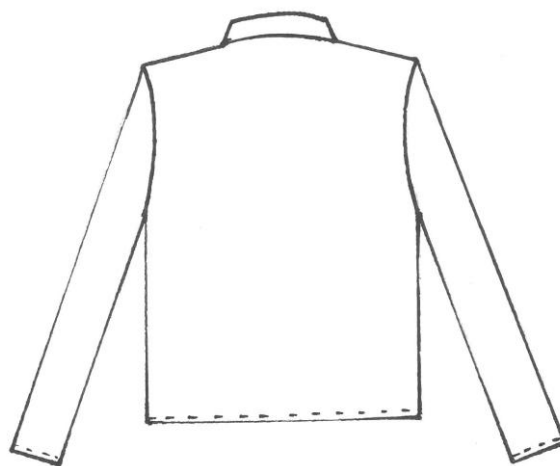
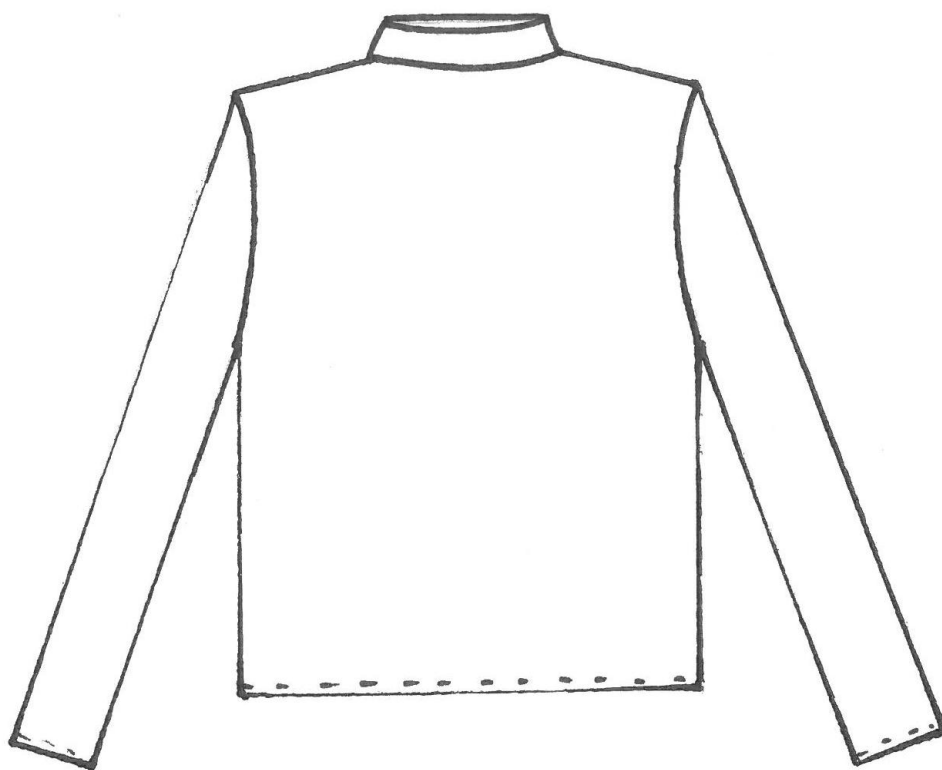

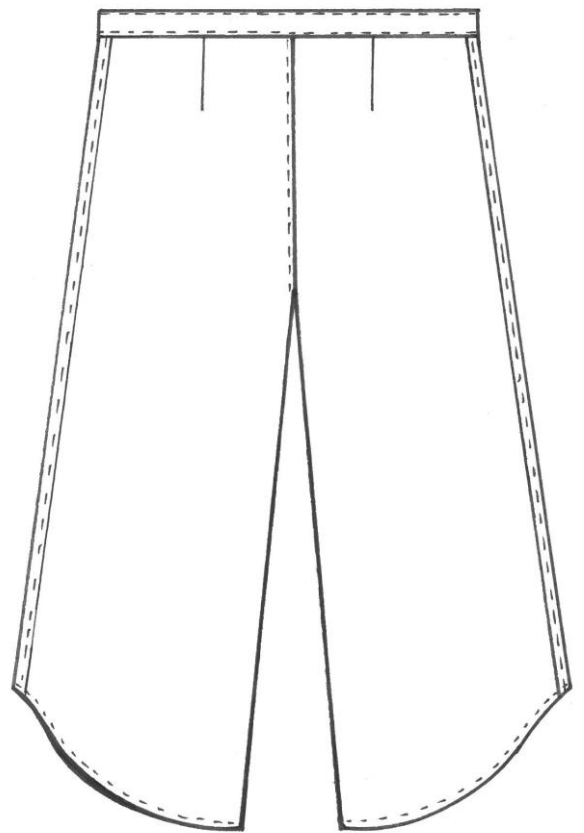
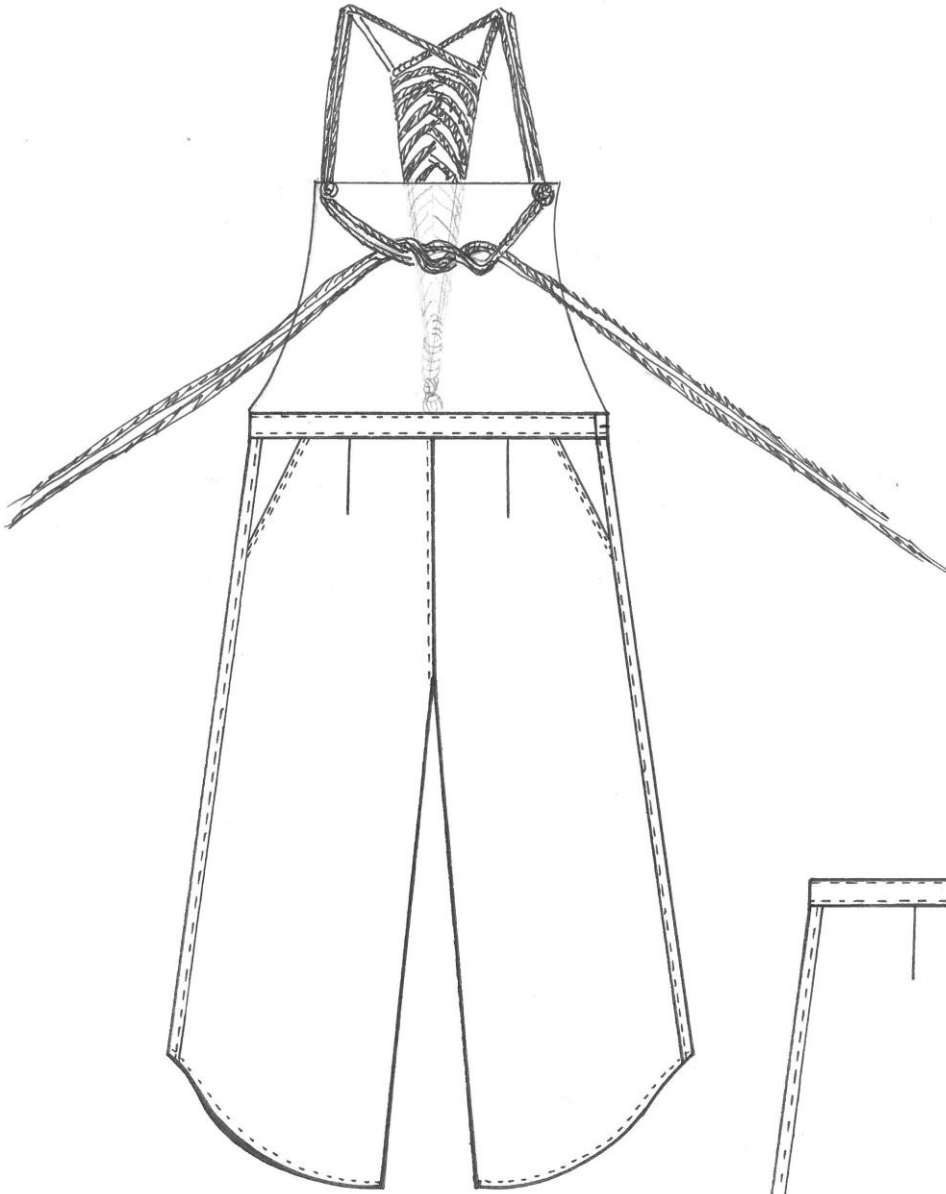
Obrázek 31: Pátý model [16]

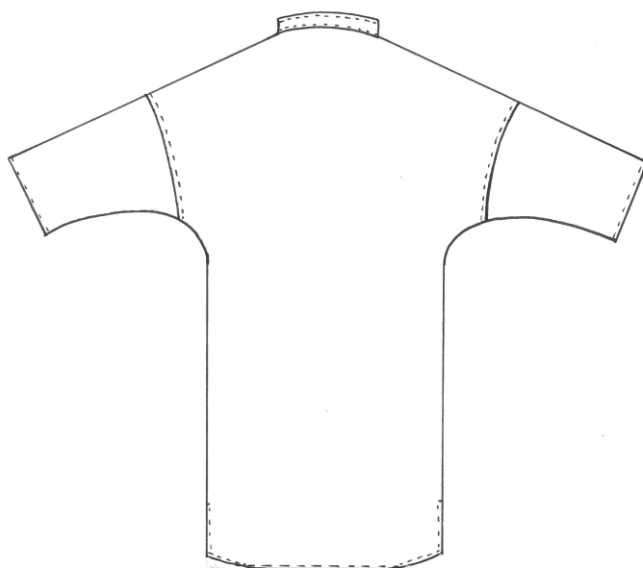
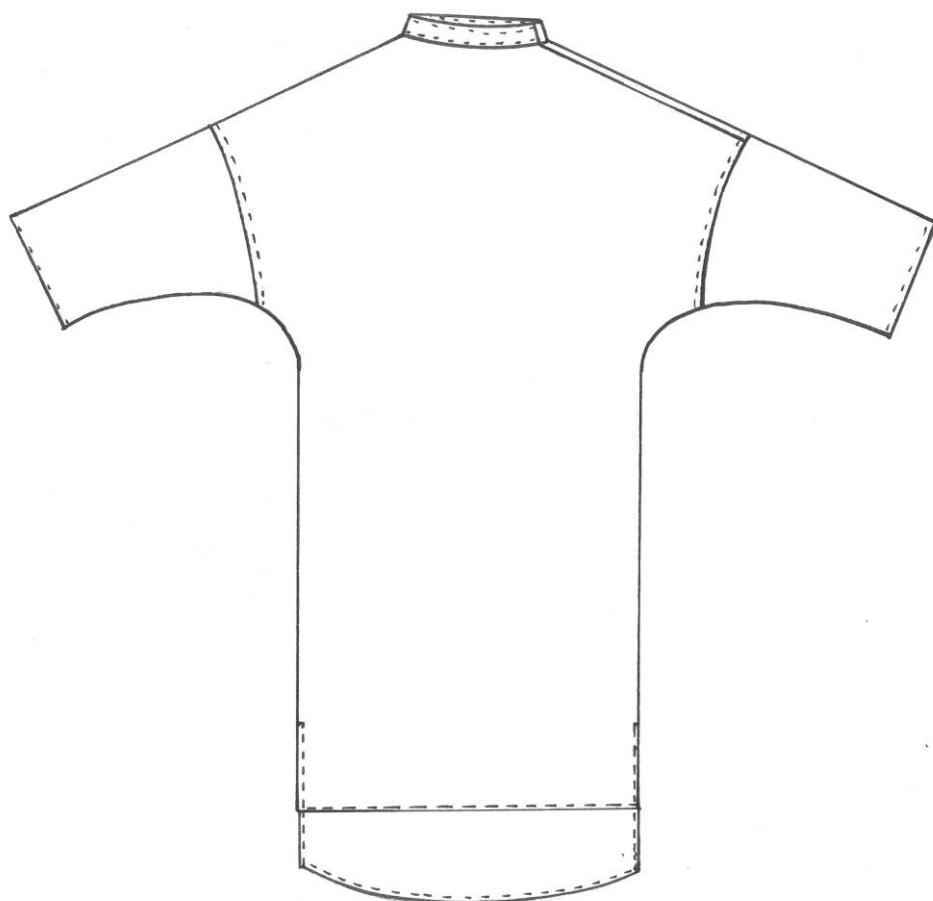
Příloha 2

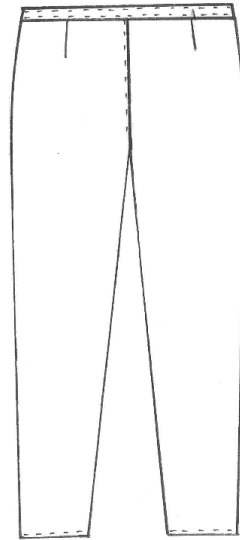
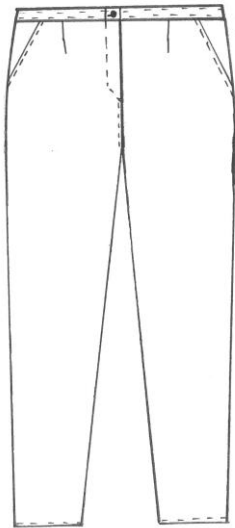
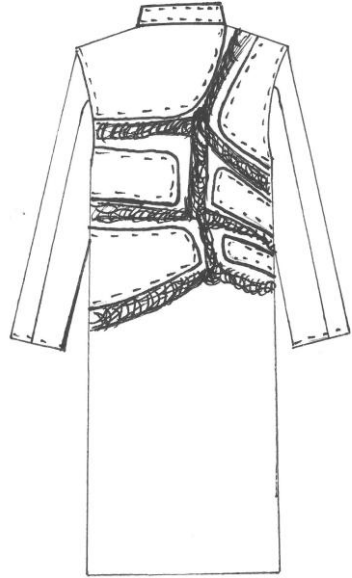
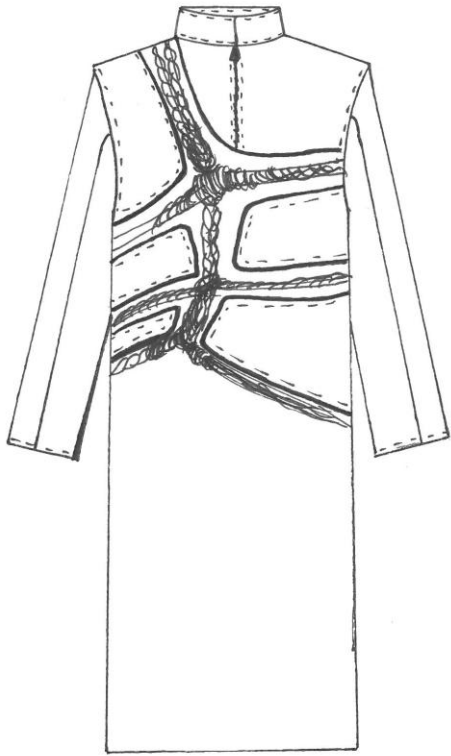
Technické nákresy

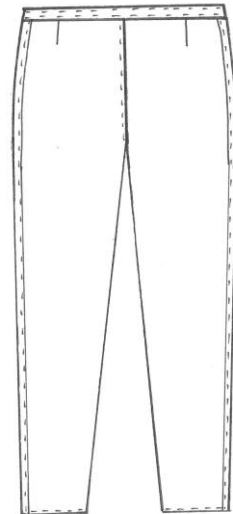
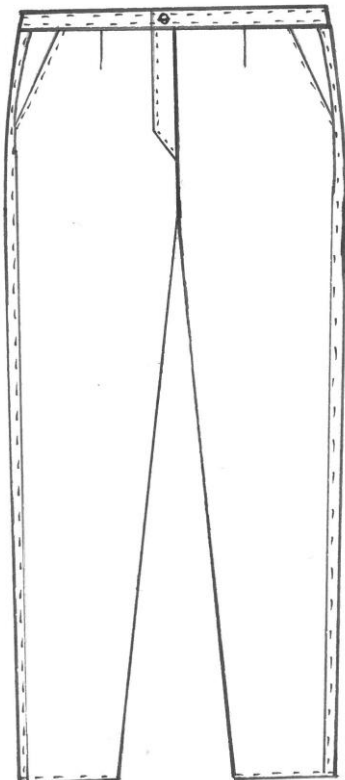
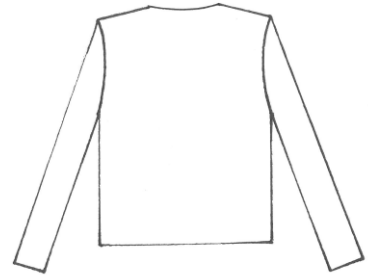
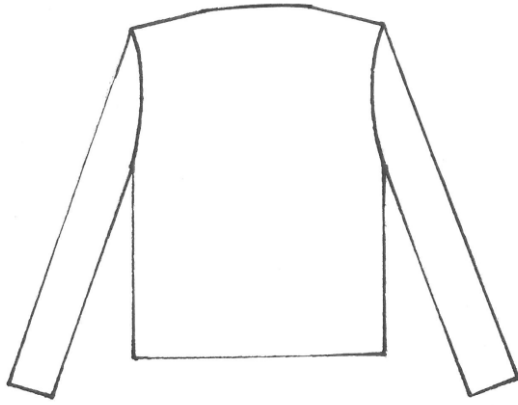

Příloha 3

Fotodokumentace

